

[Valdemar Sørensen.]

den Administration, man har paa dette Felt, er saamænd lige saa unødvendig som for Maskinnaalenes Vedkommende. Nu ser jeg nok, at Embedsmandsudvalget motiverer en saadan Stilling, ikke specielt med Hensyn til denne Vare, men med Hensyn til Reservedele til Maskiner, med, at naar en Overførsel ikke kan finde Sted, ligger det i Toldloven, idet Toldlovens Positioner i den samme Position inkluderer en hel Del Varer, saaledes at man ikke kan tage enkelte af disse Varer ud og overføre dem uden samtidig at give Importørerne fri Lejlighed til at indføre de andre under Positionen hørende Varenumre.

Det er naturligvis et sagligt Motiv, som maa tages i Betragtning, men jeg mener ganske vist, at det navnlig maa tages i Betragtning paa den Maade, at man udspecialiserer Toldloven, saadan at man foretager de tekniske Revisioner, som er nødvendige for at bringe den i Overensstemmelse med en fornuftig Administration af Valutaloven. Det har man ikke gjort, og i Virkeligheden er dette Forhold Aarsagen til voksende Urimeligheder med Hensyn til Valutaattesternes Benyttelse og Administration.

Jeg paatalte ved Forhandlingerne, da vi havde Loven til Revision sidste Gang, et af de Forhold, der hindrer Importørerne i at benytte deres Attester paa en fornuftig Maade til Indkøb af tyske Metervarer, nemlig dette, at Toldloven bibeholder en fuldkommen urimelig og uanstændig Fortoldning af Kunstuld som Silke. Man kan ikke drive Autoriteterne — og hermed mener jeg Tolddepartementet — til en Afgørelse af, om man ikke hurtigst muligt burde ændre disse Urimeligheder i Toldloven, saadan at det blev nemmere og bedre at arbejde med Valutalovgivningen i Overensstemmelse med den Hensigt, som Tildelingen af Attester har.

Jeg skal saa endelig tillade mig et Par Bemærkninger om selve Principspørgsmaalet: den Lempelse, man nu giver i Forholdene ved en større Overførsel til Frilisten. For mit personlige Skøn staar det saadan — og jeg tror, at dette Skøn deles af mange inden for Handelsstanden, selv om jeg naturligvis er ganske klar over, at Engroshandelens fornemste Repræsentant, Grosserer-Societetet, staar paa et andet Standpunkt —, at skal der endelig være Tale om nogen virkelig Lempelse i Forholdene, kan den ikke ske ved en vedblivende Overførsel til Frilisten af saa den ene Varegruppe og saa den anden, uden at man herved sætter de Folk, der bliver tilbage

paa de bundne Lister, i en endnu strammere Situation. Hvis man har Raad til at lempe paa selve Systemet, og det haaber jeg man efterhaanden har, maa den Lempelse, der skal finde Sted, naturligt finde Sted paa den Maade, at man lemper i Bunden af hele Importmassen, saadan at enhver af Importørerne faar en vis Del af sin normale Import til uhindret Brug, hvor han vil købe.

Det er jo nemlig saadan, at enhver af os, selv om vi i øvrigt af al Magt maa understøtte Systemet, dog kan se, at efterhaanden indskrænkes Danmarks Handelsforbindelse med Omverdenen til bestemte af vore Hovedmarkedslande, og visse andre Lande her i Europa, der tidligere har spillet en ikke ringe Rolle i Samhandelen, glider efterhaanden ud. Der gives ingen Valutaattester til disse Lande, eller der gives kun i saa ringe Maalestok, at man inden for disse Lande mister Interessen for Handelen med Danmark, og det er i mine Øjne til lige saa stor Skade for Eksporten fra Danmark, som det er til Skade for Importen her til Landet. Desuden er der ogsaa det Forhold, vi heller ikke bør lade ude af Betragtning, at saaledes som Importreguleringen har flyttet Importen fra Færdigvarer over til Produktionsvarer, savner man efterhaanden det Incitament for den hjemlige Produktion, som Importen hidtil har været, og jeg vil meget ønske, at man kunde komme ind paa en Lempelse, som kunde tilbagegive Forretningslivet her i Landet noget af det gamle Incitament, det var at skulle konkurrere paa lige Fod med udenlandske Varer. Det er ikke saaledes, at det alene er Handelen, som savner det, men store Industrier her i Landet savner i høj Grad dette Incitament. Og de Prisforhold, der efterhaanden er opstaaet, kommer for en væsentlig Del netop deraf, at man har manglet dette, og i Grunden er der vokset en dansk Konkurrence op, som under andre Forhold vilde savne enhver Eksistensberettigelse.

Jeg har ikke villet undlade at fremsætte disse frimodige Betragtninger; jeg synes, man maa fremsætte dem, naar der er Lejlighed til det. Jeg forstaar godt, hvorfor man ikke har kunnet komme denne Vej denne Gang, jeg ser udmærket godt, at de handelspolitiske Forhold, der foreligger, er af en saadan Natur, at man ikke kan bryde det nuværende System. Men da en af Bestemmelserne i Loven lyder paa, at man til Efteraaret 1938 skal overveje, hvilke Varer der muligvis yderligere kan føres over til Frilisten, beder jeg om, at man ved denne Lejlighed vil overveje, om man ikke kunde